

Несподівана осінь

Андрій Голуб

Я так хочу зізнатись тобі несподівана осінь.
Я не чув і не бачив, як тихо прийшла ти в мій сад.
І напевно я б жив теплим серпнем ще й досі.
Як би в вікна мої не приніс вітер твій листопад.

Я не думав, що може так швидко закінчитись літо.
І що раптом у небі замовкнуть пташині пісні.
І туманом ранковим минуле, мов ковдрою вкрите.
І квітучих садів аромат чую лиш уві сні.

Не чекав я на тебе зізнаюсь, й не чув твоїх кроків.
І навіщо так рано прийшла ти до мене в мій дім?
Пролилася холодним дощем, зруйнувавши мій спокій.
І до ранку кружляла дворами, танцюючи з ним.